

nr 107 KAUPU KUTSAR, Erakond Eesti 200

Minu üks põhi teema, millega ma viimased 2 aastat olen tegelenud, on otseselt seotud keskkonnakaitsega. Ehk siis luua võimalused, et iga inimene saab igapäevaselt poes sisseoste tehes teha keskkonda säästvaid valikuid, kui ta sööb või tarvitab võimalikult kodulähedast toodet (toitu või ka mistahes kaupa). Olen sellega Eestis väga jõuliselt tegelenud. Alustasin tarbijate rahvusvärvidega (lipumärgiga) eksitamise vastase võitlusega. Kus Toiduliit, ehk siis Eesti Toidutööstuste Lliit ehk lihtsamalt toidutööstuste omanike huve esindav katusorganisatsioon, on mõelnud välja tarbijaid eksitava niinimetatud lipumärgi statuudi, kus toodetes võib nende teooria järgi olla ka importtooraine ja pakendil rahvusvärvidest lipumärk. Selle märgi korral võib näiteks vorsti tooraine olla pärit Argentiina tapamajast, kus seda on mitu kuud sügavkülmutatult üle ookeani veetud mõnda Euroopa sadamasse. Kust erinevad firmad vahendavad külmutatud liha ja seda ka tõenäoliselt Eestisse. Tarbija vaatab poes pakendil olevat lipumärki ja ostab seda kui kodu lähedal kasvatatud toodet. Mida tema arvates ei ole kindlasti transporditud tuhandeid kilomeetreid ja põletatud seejuures meeletutes kogustes diiselkütet, laevaga külmutusseadmetele kui transpordiks.

Minu eesmärk on osaleda Europarlamendis siseturu ja tarbijakaitsekomisjonis, ning rääkida väga jõuliselt asjast nii nagu see tegelikult on ja luua üle euroopaliselt niinimetatud lipumärgil põhinev tarbijatele hästi mõistetav pakendimärk, mille puhul peab olema, toidutoodete puhul, toode selle riigi põhitoorainest (vähemalt 75%) kus see toode on toodetud ja mille lippu kasutatakse. See loob tarbijatele üheselt mõistetava süsteemi ja pealegi ei ole rahvussümboolika patenteeritav ja seda saab kasutada iga tootja, kuid tuleb ausad reeglid välja töötada. See süsteem saaks olla väga laiapõhjaline ja annaks tohutu võimaluse teha teadlikke valikuid eelistades vähemat transporti.

Selline süsteem oleks tänases globaliseeruvus maailmas keskkonna säästmiseks üli vajalik. Euroopa Liidus on kaupade vaba liikumine ja seega kodumaist või siis lähedal kasvatatud toodet saab eelistada ainult üksikisik ehk siis tarbija. Kuid selleks tuleb luua üheselt mõistetav märgistus. Kui rahvuslippe kasutatakse erinevaid eksitavaid teooriaid välja mõeldes, siis ei ole ühelgi teisel märgistusel üldse mõtet, sest ega tarbijad ei lähe igapäevaselt koju õppima mingit märgistust.

Üks minu artikkel:

https://sakala.postimees.ee/6570131/suues-maailma-parandama?utm_source=facebook.com&utm_medium=social&utm_campaign=share-buttons&utm_content=6570131&fbclid=IwAR32Z2rtZ4NraUHTnVBhzn0wO0H2aDhp3Y7nCLeOkIOxFxiHdjAkmwOUcYY